

Santo Padre:

¡Dios nos ha traído a Usted, el Hombre de la Paz, a Hungría!

¡Bienvenido! En húngaro se dice: "Isten hozta" y literalmente significa: Dios nos ha traído a Usted para estar con nosotros.

Szentséges Atya!

Isten hozta Önt, a béke emberét Magyarországra.

Bienvenido! – azaz: Isten hozta. Ez magyarul szó szerint úgy hangzik: Isten elhozta Önt hozzánk.

Mi, magyarok, így köszöntjük a kedves vendéget. Ennek a köszöntésnek most van egy mélyebb és magasabb értelme. Hiszem, hisszük, hogy Szentatya érkezése éppen most, éppen ide, Magyarországra nem véletlen. Nem is világpolitikai összefüggések következménye csupán. Több, mint a magyar katolikus egyház és magyar állam meghívásának elfogadása. Őszentsége budapesti látogatása: kairosz. Az éppen alkalmas pillanat és hely a találkozásra, a harangok megkondítására, az igazságos béke meghirdetésére. Isten megfelelő időben összehozza, és erővel vértelmezi fel azokat, akik bíznak a szeretet, az összefogás és a béke erejében. Mi, magyarok, abba a magasságba akarunk felemelkedni – sursum corda -, ahol Krisztus híveinek és különbség nélkül minden jóakarátú, békét kereső embernek a magától értetődő összetartozását megtaláljuk. Ahol az életünk megújulása vár ránk.

A „keresztény erényeket hősiességben gyakorló”, boldoggá avatásra váró néhai bíboros, Mindszenty József fogalmazott így: „Egy nemzet felemelkedése mindig a mai napon kezdődik. A fásultakban is van parázs a hamu alatt, csak a tűzre várnak.”

Mi azt szeretnénk, ha Szentatya magyarországi látogatása elrugaskodás lehetne ehhez a felemelkedéshez. Egy olyan magaslat, ahonnan rálátunk a szellemi-lelki megújuláshoz és a békéhez vezető útra. Elrugaskodnunk és a megfelelő úton maradnunk már nekünk kell, magyaroknak, európaiaknak. Ehhez bátorítást, iránymutatást, megerősítést várhatunk – és várunk is – de csak mi, európai emberek és vezetők élhetünk úgy a ránk ruházott szabad akarattal, hogy az egy békésebb, demokratikusabb, erősebb Európához vezessen.

A 2011-ben elfogadott Alaptörvényünkben megfogalmazott igény mindannyiunkhoz szól: „a huszadik század erkölcsi megrendüléshez vezető évtizedei után múlhatatlanul szükségünk van a lelki és szellemi megújulásra.”

Szent II. János Pál akkor jött el hozzánk, amikor erre a legnagyobb szükség volt: a kommunizmus bukása utáni újrakezdekor. A mai látogatásra is ugyanez igaz: Szentséged akkor jött, amikor arra a legnagyobb szüksége van Magyarországnak és Európának. Az elmúlt harminc évben a katolikusok, ortodoxok és protestánsok vértanúságban fogant ökumenizmusát megújítottuk a keresztény értékörzés ökumenizmusában. Szentséged most megerősít minket abban, hogy a keresztény értékeken nyugvó életnek van alapja, értelme és jövője a 21. században is. És mi is ebben erősítjük Szentségedet. Ezt adjuk kölcsönösen egymásnak: az emberi élet, a család védelmét, a keresztény hit megtartó erejét. Ezért deklaráltuk Alaptörvényünkben, hogy „Magyarország védi a házasság intézményét, mint egy férfi és egy nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot, mint a nemzet fennmaradásának alapját”, ahogy azt is, hogy “minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

Szövetségesek vagyunk. Együtt védjük az emberi életet, a nőt és a férfit külön-külön és egymással összekapaszkodva, az üldözött keresztény testvéreinket, de a másként gondolkodók és másként élők szabadságát is.

Szövetségünknek most súlyos, tragikus időszerűséget ad a közvetlen szomszédunkban dúló véres háború.

Fájdalommal és reménnyel fordulok most Szentségedhez. Mi, magyarok, szinte tapintani tudjuk a háború pusztító valóságát. Példamutató összefogással segítjük az Ukrajnából felénk menekülő másfélmillió embert, látjuk a szétszakított családok fájdalmát, halljuk a fiukat sirató anyák jajkiáltását. Köztük kárpátaljai magyar anyákét is. Látjuk az igazságtalanságot. Meg akarjuk védeni értékeinket, s közös jövőnket. De mi, édesanyák, elsősorban a békét akarjuk megnyerni, nem a háborút. Nem akarjuk a fiainkat, a férjeinket a frontra küldeni.

Hol vagyunk még a békéhez vezető úttól! Hol a valódi szándék a fegyvernyugvásra! Hol a felismerés, hogy a háborút, az indulatokat, nem fűteni, hanem hűteni kell!

Szentatyám! A magyarok és milliók világszerte, Önben a béke emberét látják! Akitől azt reméljük, hogy beszélni tud: Kijevvel és Moszkvával, Washingtonnal, Brüsszellel, Budapesttel és mindenkivel, aki nélkül nem lehet béke. Itt, Budapesten, azt kérjük Öntől, hogy járjon el személyesen a mielőbbi igazságos béke érdekében!

Szentséges Atya! Hazánk első női köztársasági elnökeként köszönetet mondok azért, hogy Szentséged bátorítja és megerősíti a nőket a családalapításban, a gyermeknevelésben és a közösségek élén betöltött vezető szerepeinkben is.

A háború útját vér, halál és egyre mélyülő szegénység szegélyezi. Ma különösen oda kell figyelniük a szükséget szenvedőkre, s nekünk, magyaroknak, a történelmünk ebben is adott csodálatos példát mutató szenteket. Nyolcszáz évvel ezelőtt volt egy királynánk, Erzsébet, aki háborúba vonult őgróf férje helyett kormányozta a tartományt, majd később kötevényében csempészte ki a szegényeknek titokban gyűjtött ételt. Amikor le akarták leplezni tiltott jótékonykodását, az alamizsnát Isten rózsává változtatta, hogy megőrizze Erzsébet igazmondását. Azóta Szent Erzsébet rózsája milliók számára vált lelki táplálékká: a rászorulókat, kiszolgáltatottakat, menekültek segítségének, az irgalomnak szimbólumává. Ez a rózsza Magyarországon annak a közös állami és egyházi programnak is a jelképe, mely évente több, mint százezer szegény gyermeknek nyújt Erzsébet-táborozási lehetőséget, testi-lelki felüdülést. Szent Erzsébet élete is igazolja, hogy a nők különös felelőssége rámutatni: jó kormányzás irgalmasság, a kiszolgáltatottak iránti szolidaritás nélkül nem lehetséges.

Ajándékaink között Szentatya megtalálja Szent Erzsébet rózsatöveit. S amikor majd ezek a Vatikán kertjeiben virágoznak, gondoljon mindazokra, köztük a szegényekre, a szükségben támaszt keresőkre és ránk, magyarokra is, akiknek lelki táplálékot ad, örömet és reményt hoz látogatásával és szolgálatával. Bienvenido – Isten hozta el Önt hozzánk!